

UNIUNEA EUROPEANĂ
Fondul Social European

GUVERNUL ROMÂNIEI
Ministerul Administrației și Internelor

Ministerul de Administrație și Internelor
Programa Operațională "Sistemul Național
de Capacitate Administrativă"

Anexa 2

Analiză pentru cea mai bună oportunitate de afaceri

ANEXA 2

Anexa 2

Analiză pentru cea mai bună oportunitate de afaceri

Comuna Cazasu prin amplasarea ei în imediata apropiere a municipiului Brăila (2 km), tranzitată de căi principale de acces cum sunt DN 22 Brăila – Râmnicu Sărat, DN 2 B șoseaua de centură a municipiului Brăila și DJ 221 Brăila – Râmnicelu, apropierea de portul Brăila și portul Galați, existența forței de muncă atât din localitate, cât și din comunele învecinate, dar și din municipiul Brăila, reprezintă o zonă propice dezvoltării mai multor investiții.

În cadrul proiectului selectat prin Programul Operațional Dezvoltarea Capacității Administrative finanțat de Fondul Social European, în procesul de elaborare a Strategiei de Dezvoltare Durabilă au fost susținute seminariile cu actorii locali ai comunei Cazasu.

În urma analizei situației existente și a analizei SWOT a fost desemnată ca propunere pentru cea mai bună oportunitate de afaceri realizarea unui **centru comercial**.

Consiliul Local Cazasu dispune de terenuri pe care le poate pune la dispoziția potențialilor investitori sau poate forma parteneriate public – private prin care să dezvolte investiții pe teritoriul comunei.

Ca și posibilități de realizare a unui centru comercial în comuna Cazasu există trei variante:

I. Concesionarea terenului către un retailer

AVANTAJE	DEZAVANTAJE
<ul style="list-style-type: none"> ▶ crearea de locuri de muncă ▶ creșterea bugetului local (concesiune teren, impozit teren etc) ▶ atragerea unor investiții terțiare ▶ promovarea comunei ▶ teren disponibil ▶ căi de acces ▶ PUZ, PUG în desfășurare ▶ forță de muncă disponibilă 	<ul style="list-style-type: none"> ▶ comună limitrofă municipiului Brăila ▶ existența unor centre comerciale în municipiul Brăila, precum: PLUS (2), BILLA (2), DEDEMAN, PRAKTIKER, SELGROS, METRO, PROMENADA MALL, CARREFOUR, BRICO STORE, MEDIA GALAXY, STAER, WINMARKT Dunărea, TUG SHOPPING CENTER ▶ puterea de cumpărare relativ mică a cetățenilor județului Brăila ▶ terenurile aflate lângă linia de centură sunt în proprietate privată și există neînțelegeri legate de prețul cerut pe metrul pătrat

Anexa 2

Analiză pentru cea mai bună oportunitate de afaceri

II. Construcția unui centru comercial care să cuprindă spații comerciale, restaurante, terase, locuri de joacă pentru copii, sală fitness / aerobic, parcare monitorizată, spații verzi

AVANTAJE	DEZAVANTAJE
<ul style="list-style-type: none"> ▶ crearea de locuri de muncă ▶ creșterea bugetului local (chirii, impozite) ▶ atragerea unor investiții terțiare ▶ promovarea comunei ▶ crearea și dezvoltarea unor parteneriate public-private ▶ amplasarea centrului comercial departe de noxele orașului ▶ PUZ, PUG în desfășurare ▶ forță de muncă disponibilă 	<ul style="list-style-type: none"> ▶ comună limitrofă municipiului Brăila ▶ existența unor centre comerciale în municipiul Brăila, precum: PLUS (2), BILLA (2), DEDEMAN, PEAKTIKER, SELGROS, METRO, PROMENADA MALL, CARREFOUR, BRICO STORE, MEDIA GALAY, STAER, WINMARKT, TUG SHOPPING CENTER ▶ surse de finanțare insuficiente ▶ reticență sau lipsa de informare privind parteneriatele public – private ▶ terenurile aflate lângă linia de centură sunt în proprietate privată și există neînțelegeri legate de prețul cerut pe metrul pătrat ▶ lipsa în județ a parcurilor de distracție și relaxare

III. Construcția și amenajarea unor depozite, spații de producție

AVANTAJE	DEZAVANTAJE
<ul style="list-style-type: none"> ▶ crearea de locuri de muncă ▶ creșterea bugetului local ▶ atragerea unor investiții terțiare ▶ promovarea comunei ▶ amplasarea depozitului pe linia de centura ▶ terenuri disponibile ▶ forță de muncă disponibilă 	<ul style="list-style-type: none"> ▶ comună limitrofă municipiului Brăila ▶ existența unor centre comerciale în municipiul Brăila, precum: PLUS (2), BILLA (2), DEDEMAN, PEAKTIKER, SELGROS, METRO, PROMENADA MALL, CARREFOUR, BRICO STORE, MEDIA GALAY, STAER, WINMARKT, TUG SHOPPING CENTER ▶ reticență sau lipsa de informare privind parteneriatele public – private ▶ terenurile aflate lângă linia de centură sunt în proprietate privată și există neînțelegeri legate de prețul cerut pe metrul pătrat

Anexa 2

Analiză pentru cea mai bună oportunitate de afaceri

Mențiuni:

Comuna Cazasu, prin localizarea pe harta județului Brăila și accesul direct la DN 22 Brăila – Râmnicu Sărat (Buzău) care face legătura spre zona Moldovei, poate promova și dezvolta turismul de transit, dar și a turismului de week-end și nu numai.

Pentru a transforma turismul de tranzit într-o investiție viabilă este necesară crearea unei infrastructuri turistice care să ofere condițiile optime din punct de vedere al cazării și serviciilor oferite.

În acest sens se poate construi o pensiune turistică de minimum 2 margarete, restaurant, bar, terasă, parcare, spălătorie auto (turisme, tir-uri), stație ITP, benzinărie, vulcanizare, curățătorie ecologică etc.

De asemeni, pentru turismul de week.end și petrecerea vacanțelor, se pot construi pensiuni, vile de vacanță și se pot organiza excursii organizate la atracțiile principale ale județului.

Dumărea și Insula Mică a Brăilei pot reprezenta atracții deosebite pentru mulți turiști, în special pentru cei care adoră activitățile specifice pescuitului sportiv, pentru cei care vor să facă plimbări cu barca sau cu vaporeșul pe Dunăre.

Județul Brăila oferă și atracții culturale deosebite prin existența muzeelor, a teatrelor, caselor memoriale și bisericilor foarte vechi.

O atracție deosebită este Lacul Sărat cunoscut pentru calitățile sale terapeutice și care se află în apropierea comunei Cazasu.

*
* *

Județul Brăila este situat în Câmpia Română. Această poziționare geografică este avantajoasă, deoarece condițiile naturale și proximitățile sunt prielnice dezvoltării economice și sociale. Relieful și clima favorizează locuirea, iar pe solurile fertile se poate practica o agricultură bogată.

Dunărea deține cantități mari de apă și adăpostește numeroase viețuitoare. Apropierea de mare și de capitală înlesnește legăturile cu întreaga țară și cu Europa. Toate aceste elemente conferă Brăilei accesibilitate și deschiderea către întreaga țară.

Anexa 2

Analiză pentru cea mai bună oportunitate de afaceri

Rețeaua hidrografică a județului Brăila poartă amprenta climatului temperat - continental și a reliefului alcătuit din câmpuri relativ netede, în cuprinsul cărora sunt schițate văi largi și depresiuni închise, în care se găsesc lacuri temporare sau permanente. Cea mai importantă arteră hidrografică a județului este Dunărea cu cele două brațe principale: Brațul Măcin (Dunărea Veche) spre Dobrogea și Brațul Cremenea, spre Câmpia Brăilei, închizând la mijloc fosta Baltă a Brăilei, care astăzi este îndiguită. Dunărea are o mare importanță economică, atât din punct de vedere al alimentării cu apă a municipiului Brăila, cât și a sistemelor de irigații

Sondajul de opinie efectuat în comuna Cazasu arată că cetățenii doresc în principal dezvoltarea agriculturii.

Agricultura și silvicultura acoperă vasta majoritate a teritoriului României și joacă un rol esențial în influențarea sănătății economiei rurale și a peisajului rural. Agricultură continuă să aibă o contribuție valoroasă la dezvoltarea economică durabilă a comunităților rurale. Agricultorii își asumă o serie de funcții diferite, începând cu producția de produse alimentare și nealimentare și până la gestionarea peisajului rural, conservarea mediului natural și agroturismul. Prin urmare, se poate spune că agricultura are funcții multiple.

Politica de dezvoltare rurală pentru perioada 2007 - 2013 în conformitate cu cele trei axe definite în conceptual de dezvoltarea rurală se bazează pe:

- ameliorarea competitivității în sectorul agricol;
- ameliorarea mediului, sprijinirea gestionării terenurilor și îmbunătățirea calității vieții și diversificarea economiei în zonele rurale.

În procesul de dezvoltare rurală se pune accent pe:

- formarea în noile tehnici agricole și meșteșuguri rurale;
- asistență pentru instalarea tinerilor agricultori;
- asistență pentru pensionarea agricultorilor;
- modernizarea clădirilor și mașinilor agricole;
- asistență acordată agricultorilor pentru îndeplinirea standardelor UE, de exemplu cele referitoare la protecția mediului, bunăstarea animalelor și sănătatea publică;
- instalarea de echipamente de prelucrare a produselor în cadrul fermei, astfel încât agricultorii să câștige mai mult din produsele fermei prin valoarea adăugată;
- îmbunătățirea calității produselor și comercializarea unor produse de calitate;
- crearea unor grupuri de producători în noile state member;
- sprijinirea agriculturii în zonele montane și în alte zone dezavantajate;
- renovarea satelor și dezvoltarea facilităților sătești;
- încurajarea agroturismului;
- protejarea și conservarea patrimoniului rural;
- măsuri de agromediul pentru îmbunătățirea mediului;
- strategii de dezvoltare aplicate de grupuri locale de acțiune.

Anexa 2

Analiză pentru cea mai bună oportunitate de afaceri

Asocierea și cooperarea de-a lungul timpului în agricultura României

Ideile asociaționiste – de origine franceză, pătrund în Principatele Române în prima jumătate a sec. XIX prin intermediul literaturii franceze și în special al tinerilor români care studiază în străinătate. În decursul sec. XIX au propagat cooperarea oameni de frunte ai culturii românești

Primul propagator al ideilor cooperatiste în țara noastră a fost Teodor Diamant. Cu studii făcute în Franța, adept al lui Saint Simon apoi al lui Fourier, nu s-a limitat numai la simpla propagare a ideilor fourieriste, ci a căutat să le pună în aplicare. În primăvara anului 1835 înființează la Scăieni – Prahova, pe baza concepțiilor sale utopiste, un falanster pe moșia lui Manolache Bălăceanu, purtând denumirea de “Societate agronomică și manufacturieră”. Falansterul nu a avut o viață prea lungă, fiind desființat după un an de către autoritățile timpului care vedeau în aceasta asociație un anumit pericol social.

În propagarea ideilor asociaționiste un rol însemnat îi revine lui Ion Heliade Rădulescu. În acest sens, merită amintită lucrarea sa “Asociația agricolă” prin care dorește să scoată în evidență avantajele asocierii în agricultură, propunând chiar soluții de procurare a capitalului necesar. Obiectul asociației agricole era astfel formulat de I.H. Rădulescu: “...cumpărătoare de moșii spre cultura lor, spre încurajarea și sporirea comerțului și mai mult decât toate spre a da sau forma niște ferme sau comune ori sate model”.

În țara noastră trecerea de la ideile asociaționiste la cele ale cooperăției moderne, legate de cunoașterea sistemelor de organizare practică a cooperăției de tip Rochdale, Schulze – Delitzsch, Raiffeisen este marcată de trei nume: Ion Ghica, Ion Ionescu de la Brad și P.S. Aurelian – care au urmărit evoluția gândirii și practicii cooperatiste în țările din Apus.

În scurta trecere în revistă a gânditorilor români care s-au preocupat de problemele asocierii și cooperării în agricultură pe care ne-am propus s-o facem nu puteam să nu menționăm numele lui Gh. Ionescu-Sisești. Lucrarea sa “*Politica agrară cu privire specială la România*” (1913) cuprinde un capitol special consacrat asocierii producătorilor agricoli.

Este precizat specificul diferitelor forme de asociere în agricultură, menționându-se că pot exista asociații comerciale (sub forma de societate comercială, societate în comandita și societate pe acțiuni), cooperative, asociații pentru prezentarea și apărarea intereselor profesionale (Uniunea Sindicatelor Agricole, Societatea Națională de Agricultură etc.)

În secolul al XIX-lea mișcarea cooperatistă în România a cunoscut două forme principale: obștile de arendare și băncile populare.

Valorificând tradițiile milenare de organizare socială a satului românesc, în care întrajutorarea în comun a constituit unul din pilonii de susținere a existenței și continuității neamului românesc, țăranul român a trecut – începând cu secolul anterior – la forme asociative organizate în producția agricolă.

Anexa 2**Analiză pentru cea mai bună oportunitate de afaceri**

Un studiu efectuat referitor la obștile de arendare relevă că în perioada 1903 - 1918 numărul de obști a înregistrat o dinamică ascendentă de la 8 câte erau în 1903 la 496 în 1918, iar suprafața arendată era în 1918 de aproape 407 mii ha, față de numai circa 5 mii în 1903, ceea ce conduce la ideea că obștile de arendare au constituit o modalitate de exploatare a pământului care a favorizat procesul de consolidare a exploatațiilor agricole țărănești.

După reforma agrară din anul 1864 a apărut la țărani o nevoie acută de bani, atât pentru procurarea de inventar agricol, cât și pentru plata ratelor scadente pentru terenul agricol cu care fusesera împroprietăriți. Acești bani puteau fi procurați de la cămătari și uneori chiar de la marii proprietari agricoli care percepeau dobânzi sufocante.

În anul 1893 se constituie primele bănci populare, dar în perioada de început evoluția numărului lor a fost lentă, înregistrând un ritm mai rapid în perioada 1898-1903. În anul 1903 se constituie, la inițiativa lui Spiru Haret, Centrala Băncilor Populare Sătești. Rolul acesteia s-a reflectat și asupra obștilor de arendare, care au primit sprijin prin credite.

Atât obștile de arendare, cât și băncile populare au avut un rol pozitiv în agricultura României dinaintea primului război mondial. Astfel, obștile (cooperativele) de arendare au contribuit la suprimarea învoielilor agricole împovărate pentru țărani pe proprietățile trecute în folosința acestor obști, iar băncile populare sătești au contribuit la scăderea rolului învoielilor agricole ca forma înapoiată de creditare.

Dezvoltarea capitalismului în întreaga economie națională și-a pus amprenta asupra economiei gospodăriilor țărănești. Cele cu suprafețele mijlocii și mari au început să producă pentru piață, conturându-se tendința de specializare a unora în producerea anumitor produse, în timp ce micile gospodării țărănești erau orientate prioritar spre acoperirea nevoilor proprii, căpătând tot mai mult un caracter universal pentru asigurarea subzistenței.

În perioada interbelică cooperația în România a intrat într-o perioadă de criză, caracterizată de I. Răducanu încă din 1924 pe de o parte ca o criză materială și tehnică-organizatorică ale cărei cauze generale erau distrugerile provocate de război, inflația, insuficiența creditului, suprapunerea unor atribuții ale federațiilor și centralelor cooperative

Cooperația de credit a fost principala formă de manifestare a cooperației în țara noastră. Cooperativele de credit dețineau 71% din numărul total al cooperativelelor, ele cuprindeau peste 81% din numărul asociațiilor din agricultură și peste 92,4% din totalul capitalului social vărsat.

Cooperativele de arendare și cumpărare de terenuri își pierd treptat din importanță începând cu deceniul al patrulea, în perioada respectivă accentul fiind pus pe dezvoltarea micii gospodării țărănești în agricultura și nu pe cooperare, deși economiști agrari de prestigiu și unii oameni politici au subliniat rolul cooperării în producție.

Anexa 2**Analiză pentru cea mai bună oportunitate de afaceri**

La finele anului 1939 existau un număr de 220 obști de cumpărare, care cu 21563 membri și un număr de 38 obști de arendare a terenurilor cu 4421 membri, numărul total al obștilor pentru cumpărare și arendare de terenuri reprezentând mai puțin de 6% din totalul cooperativelor din România.

Rolul cooperativei de producție și consum în exercitarea mandatului său de reprezentant al statului privind colectarea cerealelor se reduce treptat, aceasta legat în special de criza agrara din 1929-1933, care a afectat mai ales gospodăriile țărănești mici și mijlocii și capacitatea lor de producție.

Considerăm anul 1928 ca fiind un an de referință, deoarece în acel an a fost adoptat Codul Cooperației, în care era definită pentru prima oară noțiunea de “societate cooperativă” în țara noastră.

Codul cooperației prezintă interes și datorit faptului că a servit în mare măsură la elaborarea Legii nr. 36/1991. Acest cod al cooperației nu a avut viața prea lungă, fiind abrogat și înlocuit în anul 1929 cu Legea privind organizarea cooperației, care cuprindea precizări referitoare la tipurile de cooperative, numărul minim de membrii, capital social.

Prin legea organizării cooperației au fost constituite două organisme centrale ale cooperației agricole: o organizație bancară de tip privat – Banca Centrală Cooperativă și o organizație centrală de control de drept public – Oficiul Național al Cooperației.

Anul 1938 este anul în care Legea privind cooperația adoptată în 1929 suferă modificări mai importante, fiind vorba de fapt de o reformă a legislației cooperatiste. Legea modificată, de fapt o nouă lege care constituie o combinație între prevederile Codului Cooperației din 1928 și ale legii cooperației din 1929, a avut ca punct important fuzionarea instituțiilor cooperatiste care apăruseră în perioada 1935-1938 și înființarea Institutului Național al Cooperației, instituție de drept privat, dar cu participarea statului.

Prin Legea reformei cooperației cooperativele au fost obligate să-și publice bilanțul anual, au fost reorganizate federalele și societățile cooperatiste. Pe baza legii au fost luate măsuri pentru perfecționarea activității în fiecare domeniu al cooperației, în vederea creșterii competitivității și eficienței.

În anul 1939, în ajunul izbucnirii celui de-al doilea război mondial, potrivit datelor furnizate de Enciclopedia Româna, numărul total al cooperativelor în țara noastră era de 5365, din care 3731 – aproape 70% erau cooperative de credit; 940 – aproape 18% - erau cooperative de consum, aprovizionarea și desfacerea.

Mișcarea cooperatistă din țara noastră între cele două războaie mondiale a avut în principal rolul de a colecta micile economii ale populației sătești și de a le sprijini financiar, de asemenea de a colecta și valorifica produsele agricole disponibile, înregistrând însă un declin spre sfârșitul deceniului al patrulea, nereușind pe deplin să sâtisfacă doleanțele țărănimii.

Anexa 2

Analiză pentru cea mai bună oportunitate de afaceri

În situația în care interesul de a se asocia este realizarea efectivă a unor activități de exploatare agricolă, forma cea mai indicată de asociere s-a dovedit a fi societatea civilă; dacă asocierea se realizează în vederea promovării cooperării permanente ca modalitate de atingere a scopului colectiv forma cea mai indicată de asociere este societatea cooperativă care face asociațiilor servicii pe care nu le puteau oferi decât comercianții, permițând excluderea agenților economici intermediari, care ar realiza beneficii în dauna asociațiilor.

*
* *

Este necesar de menționat de la început că întreaga organizare social - economică în agricultura țărilor dezvoltate se bazează pe menținerea proprietății private asupra pământului.

Strategia de dezvoltare a agriculturii românești implică:

- dezvoltarea și creșterea producției și procesării agriculturii ecologice românești;
- fundamentarea opțiunilor de politici agricole naționale;

identificarea și prioritizarea problemelor și propunerea unor măsuri și acțiuni concrete, posibil de implementat pe termen scurt (2010), mediu (2013) pe baza unor orientări strategice pe termen lung (orizont 2020).

Anul 2007, data aderării României la Uniunea Europeană, a marcat o epocă nouă în economia agricolă și de dezvoltare rurală a țării noastre. În acest context, România trebuie să își adapteze rapid economia agricolă și de dezvoltare rurală pentru a se putea integra în piața internă a Uniunii Europene și a adopta în totalitate Politica Agricolă Comună (PAC).

Aderarea la UE este probabil cel mai puternic factor de presiune pentru reforma rapidă a agriculturii și economiei rurale românești, dată fiind necesitatea integrării cu succes în economia rurală europeană.

Modelul european de agricultură se bazează pe un sector competitiv, orientat spre piață, îndeplinind, totodată, și alte funcții publice, cum ar fi protejarea mediului înconjurător, oferirea unor așezări rezidențiale mai convenabile pentru populația din spațiul rural, precum și integrarea agriculturii cu mediul înconjurător și cu silvicultura. Politica Agricolă Comună își deplasează accentul de la subvențiile directe acordate agriculturii (*pilonul I al PAC*) spre dezvoltarea integrată a economiei rurale și spre protejarea mediului înconjurător (*pilonul II al PAC*).

Economia rurală românească, dominată de agricultură în mare parte, este încă slab integrată în economia de piață. În contextul actual al economiei de piață, de modul înțelegerii și aplicării tehnicilor de marketing depinde bunăstarea cetățenilor din zona rurală și urbană, precum și bunăstarea producătorilor agricoli.

Anexa 2**Analiză pentru cea mai bună oportunitate de afaceri**

Cea mai mare parte a întreprinderilor agricole (aprox. 86%) sunt microîntreprinderi cu mai puțin de 10 angajați. La acestea se adaugă întreprinderile mici și mijlocii în jur de 1600, care au între 10 și 49 angajați. Se constată astfel că majoritatea întreprinderilor agricole (97%) dispun de puțin personal angajat.

Deși forța de muncă în agricultura României este în continuare una dintre cele mai numeroase din Europa, dinamica ponderii populației ocupate în agricultură arată o tendință de scădere treptată a acesteia, de la 40,9% în anul 2001 la 27,7 % în anul 2008.

La sfârșitul anului 2008, dintr-un total al populației civile ocupate de 8,75 milioane persoane, în agricultură, vânătoare silvicultură activau 2,42 milioane persoane, ceea ce reprezintă circa 27,7% din totalul populației ocupate.

Cauzele scăderii ponderii populației ocupate în agricultură:

- Retragerea multor persoane vârstnice din agricultură;
- Venituri mici realizate în agricultură, care nu sunt atractive pentru tineri;
- Investițiile rurale încă reduse - servicii și mica industrie - care să absoarbă forța de muncă mai tânără.

Ponderea din anul 2008 de 27,7% din populația activă este reprezentată în special de lucrători pe cont propriu în cele circa 3,9 milioane de exploatații individuale, la care se adaugă lucrători specializați în agricultură, ingineri și tehnicieni, din fermele agricole comerciale. Primul segment fiind îndreptat către autoconsum.

Ministerul Agriculturii, prin politica sa și prin elaborarea de acte normative în concordanță cu legislația comunitară, încurajează constituirea de noi societăți cu caracter comercial, înființarea grupurilor de producători și a altor forme de asociere conform legislației în vigoare, sprijină investițiile în tehnologie agricolă, astfel încât să fie promovată creșterea productivității muncii și să se realizeze diminuarea forței de muncă ocupate în agricultură pe baza eficienței.

În perioada 2007 - 2009 principalele forme de sprijin în sectorul vegetal au fost: plata unică pe suprafață, plățile directe complementare, subvenționarea motorinei, a creditelor pentru producție, subvenționarea producției marfă la sfecla de zahăr, orez, in și cânepă pentru fibră, acordare de despăgubiri în caz de calamități.

Un rol important în cadrul politicii utilizării energiilor regenerabile îl dețin culturile destinate producerii de biodiesel și bioetanol: rapiță, plante oleaginoase, porumb. În acest sens, România promovează investițiile străine și naționale în industria producătoare de astfel de combustibili, această măsură fiind în acord cu strategia de la Kyoto și ținând cont că România trebuie să asigure un procent minim de biocarburanți sau alți carburanți regenerabili introduși pe piață.

Anexa 2

Analiză pentru cea mai bună oportunitate de afaceri

Realizarea echilibrului dintre sectorul vegetal și animal reprezintă un deziderat al agriculturii românești. Se urmărește creșterea efectivelor și îmbunătățirea raselor de animale pentru carne și lapte. Se dorește creșterea suprafețelor ocupate cu culturi furajere și proteice pentru îmbunătățirea producțiilor animaliere menite, la rândul lor, să încurajeze dezvoltarea de unități de procesare agroalimentară.

În vederea promovării produselor ecologice, Comisia Europeană acordă sprijin de până la 50% programelor de informare și promovare propuse de organizațiile profesionale sau interprofesionale, reprezentative la nivel național sau comunitar din sector, care participă cu minim 20 % din costul real al acțiunilor, cofinanțarea fiind asigurată de la bugetul de stat, în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 3/2008 al Consiliului privind acțiunile de informare și promovare pentru produsele agricole pe piața internă și în țările terțe și cu Regulamentul (CE) nr. 501/2008 al Comisiei de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 3/2008.

Identificarea produselor tradiționale și procesul de protecție a acestora la nivel comunitar reprezintă unul din obiectivele Politicii Agricole Comune care își propune să furnizeze cetățenilor europeni alimente diverse și de calitate. Potențialul local de produse tradiționale este unul diversificat, până în luna iunie 2010 au fost înregistrate și atestate 2713 produse tradiționale din care, 1547 în perioada 2007 – 2009. Principalele categorii de produse tradiționale atestate sunt cele din lapte, carne, panificație, băuturi.

*
* *

Sectorul agricol are nevoie de modernizare atât din punct de vedere al tehnologiei aplicate, cât și al dezvoltării unor exploatații agricole complexe care să pună în valoare pământul, animalele și mijloacele de producție, interconectate într-un sistem unitar, în vederea executării de lucrări, prestări de servicii și obținerii eficiente de produse agricole.